CONSIDERAȚII DUPĂ JOCURILE BALCANICE DE ATLETISM

Între 9 și 12 septembrie a.c., la Atena, s-a desfășurat cea de a XXIV-a ediție a Jocurilor Balcanice de atletism, competiție tradițională ce reunește la startul întrecerilor pe cei mai buni atleți din Balcani. La această ediție au participat cinci țări: Bulgaria, Iugoslavia, România, Turcia și Grecia, întrunind aproape 400 de sportivi.

ASTĂZI, DESPRE BĂIEȚI

- Atleții români — pe primul plan al întrecerii
- Ce facem cu proba de 400 m?
- Mustață — la 1,4 sec de recordul țării la 10 000 m!
- Lipsă de omogenitate la ștafete
- Dacă Vamoș n-ar fi greșit tactic...
- Probe care ne-au dezamăgit: înălțimea, prăjina, greutatea

Pentru noi, ca și pentru ceilalți sportivi, Jocurile se anunțau dificile. În primul rînd, acestea se desfășurau în deplasare, apoi în condițiile creșterii valorice a unor performanțe ale adversarilor noștri și, în sfîrșit, prezența la start coincidea cu prezența celei de a „doua veri" ateniene (1 septembrie — 30 octombrie) cînd temperatura urcă deseori noaptea între 30—33°, iar ziua nu coboară sub 35°. În plus, pentru sportivii români se iviseră unele greutăți (pe parcurs ele s-au agravat), ca, de pildă, accidentarea la umăr a lui Bizim, la gleznă a Vioricăi Viscopoleanu și a lui Șerban Ciochină, la deget a lui Gh. Costache, precum și contractarea unui abces dentar de către Zamfirescu. De asemenea, lipsa de formă simțită la unii atleți și atlete (C. Crețu, C. Drăgulescu, E. Cheșu, H. Stef, I. Rățoi, A. Savin, M. Diaconescu) a constituit și aceasta un handicap.

Ca urmare a măsurilor luate înainte, a prevederilor în legătură cu eventualele deficiențe ce se pot ivi în timpul competiției, a creării unui climat optimist, de încredere, în forțele proprii (pe baza cunoașterii rezultatelor adversarilor) la concurs ne-am prezentat, cum se spune, cu „fruntea sus", gata pentru orice efort, pentru a realiza țelul propus: cîștigarea Balcaniadei.

Jocurile Balcanice de atletism s-au deschis într-o atmosferă sărbătorească pe stadionul de marmură Averof, același care a găzduit prima ediție a Jocurilor Olimpice din anul 1896. Atmosfera sărbătorească avea să se transmită și pe stadionul Karaisaki, locul de desfășurare a probelor atletice. Pe acest stadion, timp de trei zile, sportivii noștri au fost pe primul plan al întrecerii, cucerind locul I pe națiuni atît la bărbați cît și la femei. De asemenea, pentru prima dată în cadrul acestei competiții tradiționale, rezervată sportivilor din Balcani, atleții noștri au reușit să cîștige cel mai mare număr de medalii: 42 (aur 16, argint 11 și bronz 15), învingînd cu cea mai mare diferență de puncte, din toate participările noastre în cadrul Jocurilor Balcanice.

Privind ansamblul rezultatelor obținute ne declarăm satisfăcuți de faptul că singurele performanțe de valoare mondială înregistrate aparțin atleților noștri Vamoș, Caramihai, Balaș. Viscopoleanu și că, în același timp, tot sportivii noștri au fost cei care au dinamizat — cu mici excepții — fiecare probă, așa cum declară presa, au reprezentat „magnetul" care a atras în tribune zecile de mii de spectatori. Pentru dublul succes obținut de către echipele României sportivii, antrenorii, medicii și tehnicienii merită sincere felicitări. Dar iată cum s-au comportat atleții noștri, pe probe:

În probele de sprint Gheorghe Zamfirescu, deși nu în cea mai bună formă, s-a comportat la înălțime, reușind un dublu succes, cîștigarea probelor de 100 și 200 m. Rezultatele nu sînt de valoare deosebită (10,6 și 21,5), importantă fiind însă victoria la adversari cu rezultate anterioare superioare (Bicivarov 10,3). Tudorașcu s-a prezentat mediocru. Cursa de 400 m a constituit, ca și în anii trecuți, proba în care ne-am prezentat la nivelul cel mai scăzut, nici un reprezentant al nostru nereușind să se califice pentru finală. Considerăm că antrenorii trebuie să găsească soluțiile necesare pentru ieșirea din acest impas.

Probele de 800 și 1500 m ne-au adus o dublă satisfacție, prin victoria lui Constantin Bloțiu și clasarea pe locurile 3 a lui Gheorghe Ene la 800 și a lui Andrei Barabaș, la 1500 m. La 800 m Bloțiu a reușit un record personal (1:50,3), iar la 1500 m a cîștigat cu timp bun (3:43,7). Bloțiu a știut cum și cînd să atace și să forțeze atît cît îi era necesar pentru obținerea victoriei. El s-a orientat bine în situațiile în care a fost „închis" de adversari, ieșind prin ocoluri pe culoarele 4 și 5, ceea ce, în atletism, reprezintă secunde prețioase. O remarcă pentru „oamenii 2" din aceste două probe: Ene și Barabaș, care l-au ajutat și l-au secundat cu brio.

Înțelegîndu-se perfect în timpul probei de 5 000 m, Barabaș și cu Mustață au reușit să-l întreacă pe iugoslavul Vazici, creditat cu un rezultat de 13:50,0 în acest an. De asemenea, cunoscînd puternicul sprint final al turcului Dalkilic, ei au acționat în consecință, „sufocîndu-l" pe acesta prin sprinturi repetate. În aceste condiții desigur că tactica a fost aceea care a împiedicat obținerea unei performanțe valoroase. La 10 000 m, Mustață a controlat mai toată cursa și, deși flancat de doi iugoslavi, care se prezentau cu performanțe anterioare mai bune, sportivul nostru a știut să sprinteze și să cîștige detașat, într-un timp care este inferior recordului republican cu numai 1,4 sec. (29:25,8). Grecescu a luptat din răsputeri, dar nu a ocupat decît locul 3. Cu experiența sa bogată el putea face mai mult.

Maratonul, această probă deosebit de grea, desfășurată pe un traseu ce nu permitea obținerea de performanțe valoroase, a prilejuit o surpriză prin învingerea favoriților iugoslavi de către atletul bulgar Saramkov. Toma Voicu s-a comportat mulțumitor. Cu o mai bună orientare, el putea ocupa locul 2. În ceea ce îl privește pe Dumitru Buiac, acesta a comis eroarea tactică de a porni prea tare în cursă (în pofida îndrumărilor primite), astfel că la jumătatea traseului a pierdut contactul cu fruntașii. El și-a revenit, însă, pe ultima parte a probei.

Cursa de 20 km marș era o probă în care pornea favorit (prin prisma performanțelor anterioare) Ilie Popa. Cursa ne-a adus o dublă satisfacție prin faptul că am cîștigat maximum de puncte, pentru locurile 1 și 2. Leonida Caraiosifoglu a produs însă marea surpriză, cîștigînd proba, deși era la prima sa participare la Balcaniadă. Din cauza căldurii excesive performanțele au fost scăzute. Ne așteptam la mai mult de la Ilie Popa, dar după cum am aflat chiar de la el, pregătirea sa nu a fost cea mai bună.

Probele de ștafetă ne-au adus locurile 3 cu rezultate slabe. A ieșit pregnant în relief lipsa de omogenitate și de înțelegere între componenții echipelor și, în special, a celei de 4x100 m (Tudorașcu, Zamfirescu, Jurcă, Ciobanu). Deși se știa că la aceste probe punctajele sînt duble, că antrenamentelor pentru ștafetă trebuie să li se aloce un timp suficient pentru omogenizare și o atenție sporită, desfășurarea celor două ștafete masculine a arătat că nu s-a lucrat așa. În special în spațiul de schimb pierdeam metri foarte prețioși, atît la 4x100 m cît și la 4x400 m. În vederea meciurilor care urmează, cu echipele Italiei și Norvegiei, cunoscînd valoarea ridicată a adversarilor, considerăm că punerea la punct a schimburilor de ștafetă trebuie să reprezinte pentru antrenori o sarcină de bază.

Probele de garduri s-au încheiat cu rezultatele așteptate. La 110 mg atleții noștri au ocupat locurile 3 și 6, prin Suciu și Jurcă. Rezultatele sînt foarte slabe, departe de posibilitățile pe care le au acești doi atleți. La 400 m garduri, atît Albrecht cît și Mesaros puteau ocupa locuri mai bune, dacă nu aveau ezitări la trecerea gardurilor. Și performanțele lor sînt slabe.

Cursa de 3 000 m obstacole a prilejuit o luptă pasionantă, o dispută la un înalt nivel. Vamoș și Caramihai s-au comportat foarte bine, reușind nu numai să ocupe locurile 1 și 2, dar să realizeze și performanțe de valoare. Cu o mai bună orientare în timpul cursei, Vamoș putea să obțină la Atena un record foarte prețios. Totuși, rezultatul său 8:36,8 se înscrie între primele 10 performanțe mondiale. Greșeala sa constă în faptul că s-a sesizat tîrziu de trena mai slabă pe care au dus-o partenerii săi. Caramihai a luptat mult și a reușit o victorie foarte valoroasă la unul dintre cei mai buni alergători de obstacole din lume, iugoslavul Span.

Înălțimea ne-a dezamăgit, întrucît sportivii noștri nu au dat dovadă de putere de luptă, părînd că au „plumb" în picioare. Performanța lui Ducu, de 2,00 m, este foarte slabă față de ceea ce ne așteptam de la el și mai ales față de valoarea performanțelor internaționale. În ceea ce îl privește pe Șerban Ioan, deși la prima sa confruntare de mare amploare (fiind încă junior), este totuși inadmisibil să se mulțumească cu performanțele... Iolandei. Ba mai mult, poliatlonistul nostru Curt Socol a reușit să sară, la decatlon, cu 6 cm mai mult decît Șerban !... Acest lucru trebuie să dea de gîndit antrenorilor (Söter și Stănescu) și celor doi atleți, avînd mai ales în vedere întîlnirile care ne așteaptă.

La prăjină, atît Petre Astafei și în deosebi Afanasie Savin au realizat rezultate cu mult mai slabe decît cele anterioare, ocupînd locuri total necorespunzătoare (Astafei locul 5, iar Savin nu a adus nici un punct). Performanțele lor (4,40 respectiv 4,20) nu reprezintă absolut nimic pe plan internațional. Ce are de spus în această privință antrenorul Dumitru Gîrleanu?

Marea surpriză a Jocurilor Balcanice a fost produsă, spre satisfacția noastră, de săritorul în lungime Adrian Samungi. Deși nu era considerat favorit, avîndu-se în vedere rezultatele lui Țonev și ale lui Manglaras, totuși Samungi, dovedind o putere de luptă deosebită, a reușit — cu 7,63 — să cucerească titlul de campion balcanic. Cu mai multă atenție, Samungi putea dobori și recordul republican (dacă avem în vedere că una dintre săriturile de peste 7,50 m a fost fără bătaie pe prag; Bădini a reușit un rezultat mult mai slab decît cel obținut acasă. El trebuie să lucreze mai serios, pentru a-și valorifica posibilitățile.

La triplusalt am fost handicapați de accidentarea lui Ciochină, care ne-a îndepărtat de locul 1. Cu toate acestea, el a ocupat locul 2. Octavian Viscopoleanu s-a clasat al 3-lea, cu o performanță mediocră.

Proba de aruncarea greutății nu ne-a adus nici o satisfacție. Raica a realizat 16,37 (locul 6), iar Crețu abia 16 m. Nici nu mai este necesar să mai insistăm asupra valorii pe care o au pe plan internațional asemenea „performanțe". Ne întrebăm, firesc, pînă cînd va mai dăinui această situație?

La disc, juniorul Iosif Naghi s-a comportat satisfăcător, reușind un rezultat la valoarea sa. Bine îndrumat și în continuare, el va putea reuși performanțe înalte. Vasile Sălăgean putea realiza mai mult, rezultatul său fiind slab.

Foarte disputată, proba de aruncarea suliței a prilejuit o luptă deosebită între grecul Pierakos și Gheorghe Popescu. Condus de la prima aruncare, Popescu a știut să găsească resurse pentru a-l întrece pe favoritul publicului atenian.

În proba de ciocan, juniorul Gheorghe Costache a ocupat un meritoriu loc 2. Nu exagerăm deloc, dar el putea ocupa locul 1 dacă nu era accidentat și dacă era mai atent la finalul aruncărilor. Drăgulescu s-a comportat nesatisfăcător. Avînd juniori foarte talentați la această probă, credem că a venit timpul ca federația să-i încurajeze. Nu putem merge în continuare cu aruncători seniori care nu aruncă nici cît juniorii.

Proba „celor 10 probe", în care iugoslavul Kolnik pornea favorit, a fost cîștigată de Curt Socol, fiind secundat de celălalt reprezentant al nostru, Vasile Mureșan. Rezultatele lor sînt bune avînd în vedere condițiile în care s-au desfășurat întrecerile.

★

O concluzie generală care se desprinde din evoluția băieților este aceea că marea lor majoritate au luptat cu dîrzenie pentru ocuparea unor locuri cît mai bune în clasament, că au depus tot efortul pentru a obține performanțe de valoare. Totuși mai sînt o serie de atleți care „NU DAU NIMIC", care „BAT PASUL PE LOC", în ceea ce privește ridicarea măiestriei lor sportive, care se mulțumesc numai că fac parte din lot și atît. Antrenorii, federația de specialitate — în cadrul măsurilor generale pe care le-a luat și le va lua mișcarea sportivă pentru a ne prezenta cît mai bine la Mexico — ,trebuie să ia măsuri urgente pentru asigurarea unei selecții cît mai riguroase a sportivilor din loturile de atletism, pentru promovarea cu curaj a elementelor tinere și talentate, pentru înlocuirea sportivilor plafonați sau a celor care din diverse motive nu se pot ridica la nivelul exigențelor actuale. Învățînd din lucrurile bune dar și din cele mai puțin bune, luînd măsurile ce se cer de o activitate atletică la nivel înalt vom putea obține și în viitor tot mai însemnate rezultate, tot mai multe succese de prestigiu.

VASILE GRĂDINARU

Pe traseul maratonului — Foto: V. Grădinaru

O nouă carte în Editura UCFS

„Sistemul cu patru fundași"

În vitrinele librăriilor a apărut, zilele acestea, o nouă lucrare despre fotbal, cu titlul „Sistemul cu 4 fundași", al cărei autor este ing. VIRGIL ECONOMU.

Cercetător pasionat în problemele fotbalului, autorul caută să descifreze în această lucrare trăsăturile caracteristice ale acestui sistem de joc, ce ies în evidență nu numai din formula de bază a brazilienilor, ca să spunem așa „inventatorii" lui, dar și din jocul marilor formații de pe glob, reprezentative sau de club, începînd cu cel al englezilor și sovieticilor și trecînd apoi la cel al cehilor (Dukla Praga), italienilor (Internazionale, F.C. Milan, Juventus), spaniolilor (Real Madrid), portughezilor (Benfica), belgienilor (Anderlecht), iugoslavilor (Partizan) etc.

Toate noile cuceriri tactice obținute prin acest sistem de joc sînt ilustrate pregnant prin analiza celor mai remarcabile întîlniri pe

plan mondial, care au pus în lumină principalele virtuți ale sistemului cu patru fundași: jocul simplu, direct, pe poartă, dinamic și eficace.

În carte sînt prezente și o serie de sinteze ale jocului echipelor noastre, indicîndu-se soluții practice pentru atingerea unui nivel tehnico-tactic cît mai înalt. În acest sens, autorul, folosind imaginea poetică „chemarea mingii", arată că, în joc, rolul celuia care „cheamă mingea" este tot atît de important ca și al aceluia care o conduce, sistemul cu 4 fundași presupunînd, înainte de toate, un joc colectiv, în plină mișcare.

Lucrarea, deși are un caracter tehnic, nu este cîtuși de puțin aridă și nu-și limitează cercul cititorilor. Scrisă într-un stil viu, atrăgător, încadrată cu multe fotografii și schițe interesante, cartea se adresează nu numai antrenorilor și jucătorilor, ci iubitorilor fotbalului, în general, care află astfel o parte dintre „secretele" sportului lor preferat, înțeleg mai bine efortul ce trebuie depus în fotbal pentru atingerea măiestriei sportive, frumusețea luptei ce se dă continuu între atac și apărare pentru a realiza sau a împiedica marcarea golului.

J. B.